
Василь
Тімченко

Моя Україно

Літературний редактор – В.Г.Тесленко
Технічний редактор – І.Г.Проваторов
Художньо-технічний редактор – В.В.Тімченко
Комп'ютерний набір – І.О.Ракецький
Коректор – В.Г.Тесленко

Друк - Друкарський салон Копір-Сервіс
Адреса: 36000, Україна, Полтава, вулиця Гоголя, 18А

Василь
Тімченко

МОЯ УКРАЇНО

Зміст

- Від автора.....	7
- Вступна стаття.....	9
- Моя Україно.....	15
- Скалічене життя.....	19
- Бджола.....	21
- Втікач.....	22
- Два комбати.....	25
- Людський зашморг.....	27
- Судді.....	29
- Встань, Тарасе.....	33
- Моє село.....	37
- Фантомній болі.....	41
- Летять журавлі.....	45
- Любов.....	47
- Мрія (пісня).....	47
- Ностальгія (пісня).....	55
- Синочок (пісня).....	56
- Колискова (пісня).....	59
- Не кури.....	60
- Два Василі.....	62
- Нема долі.....	64
- Друже мій.....	66
- Григорію Писаренку.....	67
- Олексію Кравченку.....	68
- В щасті будем жити.....	70
- Мамо!.....	72
- Земле моя.....	73
- Заповіт.....	74

Заповіт

Як умру, то поховайте
Мене на природі,
Де пташки співають,
Рідні діти хай
приходять,
Батька поминають.
Онуки діда б
пом'янули...
- Був дідусь, нема,
помер -
Пролетіли роки,
промайнули,
І нікому не потрібен
він тепер.
Як розквітне
Україна,
Збагатяться
люди,
А між людьми,
між добрими,
Слово моє
буде.

Читайте, дорогі
українці!
Мої різнобарвні
вірші,
До вас не згасне
любов в моїм серці.
І вогник жалоби
в душі...

Василь Тімченко

Земле моя

«Переплелись мов
мамине шиття,
сумні мої і радісні,
сумні мої і радісні
дороги...»
(Із пісні «Два кольори»)
Дмитро Павличко.

В час, коли рушаю
Від рідного порогу
У нове й безмежне
Плетиво доріг,
Відчуваю в серці
Докір і тривогу,
Начебто шукаю
Інший оберіг...
Та мені принадних
Пошуків не треба
Ні за нагороди,
Ні за бариші.
Я твої печалі
Перейму на себе,
Переливши в тугу
Власної душі.
Ніколи не зраджу
Мову колискову,
Українську мову,
Мамині пісні.
Не хочу прощатись,
Мій краю, з тобою,
Бачить тебе, земле,
Буду уві сні.

16.04.16 р.

Мамо!

Вранці, зі сходом
сонця,
З тобою матусю
встрічаю я день.
Про маму співаю
біля віконця,
Нема найдорожчих
для мене пісень.
Дорослими стали
твої онучата
І я твоїх років
дожив,
Мене обнімають
твої правнучата,
Для них все життя
посвятив.
Тож спи, моя мамо,
спокійно,
Хай сняться тобі
рожеві сни,
Нащадки провідувать
будуть постійно,
Щороку, щороку
з весни до весни.

*Параска Федорівна
(1902-1985) -
мати Василя Ілліча*

16.04.17 р.

Василь Тімченко
МОЯ УКРАЇНО

Полтава
2017 рік

ББК 84(4 УКР - 4 Полт) 6
УДК 82-1(477.53)
Т-41

В.І.Тімченко. Моя Україно

*Борітеся за світле майбутнє
І воно прийде до вас.*

© В.І.Тімченко

*Онуки Василя Ілліча (Ілля - син Людмили та Софія -
дочка Тетяни - дочки Василя Ілліча)*

В щасті будем жити

«Сорочку мати
вишила мені,
червоними і чорними,
червоними і чорними
нитками».
(Із пісні «Два кольори»)
Дмитро Павличко.

*Василь Тімченко -
14 років (1951 рік)*

Вчитись треба
на «відмінно»,
Щоб в комсомол
приймали,
І тоді вже
неодмінно,
Владу прославляли.
Комунізм не
за горами,
Можна уявити!
Все розділиться
між нами,
В щасті будем
жити!

16.12.16 р.

ВІД АВТОРА

В своїй книзі «Моя Україно» моє поетичне слово звернене до рідної неньки України, до рідного краю, до людей. Всі люди мають велике бажання жити в цивілізованій демократичній країні, де людина повинна стояти на першому місці, а пенсіонери щоб могли відпочивати, оздоровлюватися і подорожувати. Я надіюся і вірю, що так воно і буде. Але необхідно подолати корупцію, що проникла у всі сфери життя. Хочу, щоб багаті допомагали бідним, адже багатство вони здобували за рахунок людської праці та на зловживаннях владою і посадами.

Також звертаюся до молоді, щоб назавжди відмовилися від шкідливих «звичок» - наркоманії, алкоголізму, паління цигарок, а займалися спортом. Про це я писав у своїй книзі «Доля», вірші «Здоров'є».

Здорова нація - здорова держава. У вірші «Два комбати» я закликаю до миру на Донбасі і хочу повернення Криму Україні. Книга присвячена широкому колу читачів.

В.І.Тімченко

Олексію Кравченку

(1949-2010, пам'ять)

Трагічно
 загинув ти,
А я тебе здоровим
 бачу,
Не забути твоєї
 доброти,
Обнімаю я тебе
 і плачу,
А ти взамін
 всміхаєшся мені
І тиснеш міцно
 руку,
А другу держиш
 в кармані,
Я проклинаю
 ту розлуку,
Яка прийшла,
 як марево у сні!
А над селом
 нависли хмари,
Настала сиза
 темнота,
Наснились знов
 мені кошмари
І осінь духмяно-золота.

06.09.10 р.

Вступна стаття

«Поет - громадянин»

Збірки віршів «Доля», «Моя Україно» талановитого поета - самородка з Лохвиччини Василя Тімченка.

Тематика його поезій різнобарвна - від інтимної чистої лірики до творів патріотичного звучання, котрі співзвучні з настроями українців, які живуть у нинішніх нелегких економічних умовах, зумовлених до того ж ще й військовими діями не сході України.

Поет - громадянин не залишається байдужим до проблем соціальних чи політичних, вбачаючи причетність багатьох керівників міністерств, суддів, чиновників, різноманітних відомств до порушень законів, конституції, що викликає нині загрозу для цілісності держави:

Встань, Тарасе, подивися,
Що сталось з України,
Колись були густі села,
А тепер руїни.
Людям зовсім вже погано -
Комуналку не сплатити
А казали ще недавно:
- краще буде жити.
(з вірша «Встань, Тарасе»)

У вірші «Людський зашморг» поет бачить, здається, усі наші проблеми, його хвилює бодай усе, усе йому болить, і тут вже не до солодкої лірики:

«Ви звикли все готове
їсти
І Україну проїдять,
Кредити у Європи
брать,
Народ у зашморзі
держать.

І далі:

«Корупція, як ракова
пухлина проростає,
Ніщо її не зупиняє».

Поет Василь Тімченко сміливо викриває прогнівшу,
корумповану систему - систему хабарництва, брехні і фанта-
стичного беззаконня, ось такі рядки:

«То вже не люди,
а кати,
Як мільярдери
розплодились
На тлі безправ'я
й бідноти?!»
(з вірша «Судді»)

У вірші «Фантомні болі» Василь Тімченко нагадує нам
усім про трагедію українського народу 1932-1933 років, а
саме: голодомор - геноцид, влаштований сталінським режи-
мом:

В День Скорботи запалим
свічки,
Згадаєм тяжкі ваші
долі,
На могилах положим
червоні квітки -
Душевні фантомні
болі.

Як лікар - професіонал Василь Тімченко не може не
помічати захоплення нашою молоддю алкоголізмом, курінням
та наркоманією:

Тригорію Писаренку

(1939-1997, пам'ять)

Друже мій
надійний,
Чому ти так рано
пішов із життя,
Заплющивши очі,
став ти спокійний
І задумам твоїм
Немає вороття.
Життя, як дивовижний
сон,
В якому ти весь
час кружився,
Птахи співають
в унісон,
А ти землею вічною
укрився.

08.09.97 р.

Друже мій

Я ждав обіцянок до літа:

Сходить на пляж, в ліс по гриби,

З'явилась в тебе дорога еліта,

А ми для неї лиш прості раби.

Нехай зігріє вас привітне сонце

На пляжі, чи в лісі на галявині,

Вночі хай місяць заирне в віконце,

І ти згадаєш, що приснилося мені.

Уже давно немає літа,

Настала осінь золота,

А ти забув про Айболіта,

В душі лишилась пустота.

Ах! Пустота - пісок пустині

Ростків зелених не пуска,

Так в нашій дружбі і понині

Співає в унісон моя тоска...

26.09.12 р.

Не кури! Це до тебе
благання,

Здоров'я своє збережи,

Тож навіщо безглузде
страждання?!

Сам покайся і другим
розкажи!

Привертає увагу читача інтимна лірика поета, що була покладена на музику відомим майстром хорової справи Григорієм Калайдою:

Іду з коханою по лузі,

Нам світить місяць золотий,

Шепчу слова своїй подрузі:

- Я буду завжди молодий,

Приспів:

Дай мені, янголе, крила,

Щоб над тим лугом летіть.

Душу мою зворушила

Мрії закохана мить.

У вірші «Мрія» поет не мислить життя без кохання, як і в іншому вірші «Любов»:

Життя без любові,

Що небо без сонця,

Що вишня без цвіту,

Що птах без крила,

Життя без любові,

Що дім без віконця,

Життя без любові,

То - вічна імла.

Та особливим змістом, справжнім пієтитом сповнені патріотичні вірші Василя Тімченка, зокрема «Моє село», «Земле моя», «Моя Україно».

За рідну Вітчизну,
Мою Україну,
Ми рушили дружно
В нелегкий похід,
Хай діти й онуки,
Що прийдуть на зміну,
На вільній дорозі
Продовжать наш хід!
(з вірша «Моя Україно»)

Василь Ілліч як справжній громадянин - патріот хоче жити у цивілізованій демократичній Україні, де, на його думку, людина повинна стояти на першому місці, людина з гідною роботою і зарплатньою, а ще повинна мати безкоштовне лікування та відпочинок:

Хай ляжуть під ноги
квітучі дороги,
Поля забувають, сади
і гаї.
Звільнившись з неволі
до кращої долі
Веди, Україно, народи
свої!

Його вірші друкувались в обласній газеті «Зоря Полтавщини». Поезія Василя Тімченка, як джерела, які, мов криницю, наповнюють її чистотою і світлом, а також дають їй смак ідейного здоров'я.

*Валерій Тесленко, літературознавець.
м. Полтава; квітень, 2017 р.*

Зігріє, приголубить,
Наче рідна мати,
І не зрадить, не погубить,
Не кине за грати.

Не журися, дорогенький,
Така твоя доля,
Хай жайворон молоденький
Заспіва із поля.

Заспіває, защебече,
В волошки пірнає,
Його серденько гаряче
Кров'ю обливає.

Похвалу і зло зустрічаєш,
З усім примирися,
Тільки душу покартаєш,
Лучше звеселися.

Поза гаєм вітер вие,
Гне гілля тополі,
А зозуля все кукує -
Нема в тебе долі.

*P.S. Віри присвячений моєму другу, колезі по перу,
якого спіткала неудачна доля.*

26.10.16 р.

Нема долі

«Хвалу и клевету,
Приемли равнодушно
И не оспаривай глупца»
(А.С. Пушкин)

Відношення не етичне,
Про добро не мріє,
Тільки слово поетичне,
Його душу гріє.

Моя Україно

Два Василі - по природі
ми різні...

Та мотиви наші
одні,

Щоб прожити життя
без заплямин,

Не зпозорить своєї
рідні.

Я беру тебе, друже,
за руки,

Чуєш? Музика грає
для нас,

Не було б у житті
в нас розлуки,

Ми танцюєм душевний
наш вальс.

*Вірш присвячений моєму куму
Даниленко Василю Миколаєвичу.*

18.09.13 р.

Два Василі

«Отец любит свое дитя, мать
любит свое дитя, даже зверь
любит свое дитя, но полюбить
по душе, а не по крови, может
только один человек»
(И. С. Тургенев)

Я з тобою навіки
здружився,
Хай природа завжди
нас втіша,
Не по крові я
побратався,
А так просить від
серця душа.

Українські Карпати

Жив би й досі, якби
не кури́в,
Внучатами тішився б,
грався,
Був у душі життєвий
порив,
Так бездарно з життям
розпрощався...
Не кури! - Це до тебе
благання,
Здоров'я своє збережи,
Тож навіщо безглузде
страждання?!
Сам покайся і другим
розкажи.

*В. Тіціан - італійський живописець (26.08.1476 - 27.08.1576 р.р.)

26.04.13 р.

Не кури

«Не пейте алкоголь, не отравляйте
сердце табачищем, и вы проживете-
столько, сколько прожил В. Тициан*!»

(И. П. Павлов)

Ну, навіщо вдихаєш
дим
Потім його через ніс
випускаєш,
Так курив покійний
Вадим,
Ти, звичайно, його
не знаєш...

Моя Україно

Моя Україна,
Карпат верховина,
Степи, полонини,
Зелені луги,
Ріки глибокі,
Тополі високі,
І миє нам море
Морські береги.
Поглянь на світанку
На землю-дніпрянку,
Там чути чудові
Пісні трударів,
Співа Придніпров'я,
Співа Буковина,
Проснувся той голос
З далеких віків.
За рідну Вітчизну,
Мою Україну,
Ми рушили дружно
В нелегкий похід,
Хай діти й онуки,
Що прийдуть на зміну,

На вільній дорозі
Продовжать наш хід!
Прапор з тризубом
Хай бачать народи
Планети моєї,
Що зветься Земля,
Як небо привітний,
Жовто-блакитний,
Тримай його міцно,
Вітчизно моя!
Хай ляжуть під ноги
Квітучі дороги,
Поля забувають,
Сади і гаї,
Звільнившись з неволі,
До кращої долі
Веди, Україно,
Народи свої!

Вірш присвячений Дню Державного Прапора та Дню незалежності України. Був надрукований в обласній газеті «Зоря Полтавщини» 24 серпня 2012 р.

24.08.12 р.

Колискова

(пісня)

Сти, Аннуса,
Баю, бай,
Оченьта
Закривай,
Хай насняться
Гарні сни:
Ведмежата
І слони,
Зайченята,
Голуб'ята
І веселії
Хлоп'ята.
Хай спокійна
Нічка добра,
Будь здорова
І хоробра,
Розумашкою
Рости,
Що не так,
Ти нас прости

Пісня присвячена онучці Анночці
26.10.11 р.

*Анночка - онучка Василя Ілліча,
донька сина Володимира, 26.10.11 р.*

**Місто Київ. Вечірній Хрещатик, прикрашений до
Дня Незалежності України**

**Монумент Незалежності розташований в місті
Києві на Майдані Незалежності**

*Найкращі звучать побажання,
І пісня святкова луна,
Кохання, шалене кохання
Бажає квітуча весна!*

Приспів:

*Зозуле, зозуле, зозуле,
Кукукай щасливе життя,
Як щедрєє житнєє поле,
Багате йому майбуття.*

Пісня присвячена сину Володимирі.

16.05.75 р.

Синочок

(пісня)

*Народила дружина синочка
В Першотравень - я дуже зрадив,
А зозуля в вишневім садочку,
Накувала прожить сто років.*

Приспів:

*Зозуле, зозуле, зозуле,
Кукукай щасливе життя,
Як щедрее житнее поле,
Багате йому майбуття.*

*Всі друзі зібрались до столу,
Щоб ножки синочку помить,
Шампанське, коньяк, кокакола
В хрустальних бакалах дзвенить.*

Приспів:ци

*Зозуле, зозуле, зозуле,
Кукукай щасливе життя,
Як щедрее житнее поле,
Багате йому майбуття.*

Скалічене життя

Українці тікають

З рідної землі.

Що, не люблять

Україну?!

Вони вже стали

Такі злі:

Не прогодують матір

І свою дитину...

Як можна

одержати,

Квартири, зацікавлені

Роботи?

Молодим нема,

Де жити,

Ніхто не думає

Про їх турботи!

З “гори” нам часто

обіцялось,

Що нас чекає

Світле майбуття,

А воно все під

Укіс котилосьь

Нове, скалічене

Людське життя!

Війте, війте,

Молоді вітри!

Замітайте нечисть

Всю з дороги,

Щоб не залишилосьь

Ні в одній норі,

В яких вони нагріли

Руки й ноги!

16.08.13 р.

Ностальгія

(пісня)

Летіли лелеки із рідного краю,

Відчувши осінню пору,

Верніться, лелеки, я щиро благаю:

- Візьміть ностальгію мою.

Усе промайнуло, дощами ізмило,

Не знаю, чия тут вина,

Душею я випив і гірко, і мило,

Як келих міцного вина.

Що буде зі мною надалі – не знаю,

Та вірю, що прийде весна,

І я ностальгію по рідному краю

Залишу у серці сповна.

Летіли лелеки до теплого краю,

Прощаючись з рідним селом,

Верніться, лелеки, я вас зупиняю:

- Візьміть ностальгію мою!

16.10.09 р.

Лелечий край

Бджола

Бджола - справжня
трудівниця,
Вона й хвилини
не згуля,
Летить туди, де пахнуть
квіти,
Нектар із квітів відбера,
І, повертаючись у вулик,
Нектар у соти заклада,
А трутень настоящий
жулик,
Мед незароблений
з'їда...
Отак і в нас, одні
працюють,
Поглянь, бо, друже,
навкруги,
Як олігархи владу
штурмують,
Вони і трутні, і вороги!

06.10.14 р.

Втікач

«Рожденный ползать,
Летать не сможет».
(М. Горький)

«Ученых много, умных мало».
(А. Грибоедов)

Втікач - злодій і
бандит,
Народ привів його
до трону,
Це ж настоящий
паразит!
Пародія ЦВК закону!
Навіщо ходить він
у храм?
Коли в натурі він
агресор,
Тюремна кличка
в нього Хам,
А на свободі він
«профессор».

"Ностальгія" *сл. В. Тимченко.*
муз. Г. Калайда.

1. Ле-ті-ли ле-те-ки із ріг-но-го кра-ю. Віз-
-зуб-ли о-сі-ню по-фу Вер-ні-вся ле-
ле-ки я щу-ю-ю про ба-га-то Віз-
літв ностальгі-то мо-ю Віз-літв ностальгі-то Ко-лі-ю.

Розграбив нашу Україну,

Вивіз із неї цінний

груз,

Втікаючи в чужу

країну,

Як самий підлий

боягуз.

Диплом ученого

можна купити,

Розум за гроші

не купить,

Народ усе мусить

терпіти,

Небесна Сотня злочин

не простить!

20.03.14 р.

Воїни АТО

Приспів:

*Дай мені, янголе, крила,
Щоб над тим лугом летіть,
Душу мою зворушила
Мрії закохана мить.*

*Хай вітер буйний гонить хвилю,
У травах лугових шумить,
Я відпушу на волю мрію,
Орлиним летом хай летить!*

Приспів:

*Дай мені, янголе, крила,
Щоб над тим лугом летіть,
Душу мою зворушила
Мрії закохана мить.*

26.05.10 р.

Два комбати

Два військових брати

Обидва комбати,

Один служе в Україні,

Другий у Росії.

Перший захищає Донбас,

Де оставив всю родину,

Другий виконує

Путіна наказ,

Як завоювати Україну.

Путіна накази

з Гітлером похожі,

Вночі нападати,

Людей убивати.

Анексія Криму

із Сталіним схожа:

Невинних за грати,

Татар виселяти.

Путін бреше всьому світу,
Воюють не його солдати.
Українці віддають життя
за рідну країну,
Росіяни на війні гинуть
за жорстоку людину.
Схаменіться, росіяни,
Досить воювати,
Візьміть міцно обніміться,
Два рідних комбати,
Із сльозами на очах
Просить ваша мати!
У Путіна майбутнього
нема і не буде,
Розум людства все осудить
І його засудить.

06.02.16 р.

*Квітуча весняна природа,
Зелений гай, спів солов'я,
Мене пленить дівоча врода,
Назавжди будеш ти моя.*

Приспів:

*Дай мені, янголе, крила,
Щоб над тим лугом летіть,
Душу мою зворушила
Мрії закохана мить.*

*Роки летіли, як бурани.
Як стріли лука ціль знайшли,
Залишили у серці рани,
І мрії юності пройшли.*

"Мрія"

сл. В. Тимченко.
муз. Г. Калайда.

1. І - ду з ко-ха-но-ю по лу-зі Нам сві-тить мі-сяць зо-ло-тий Ме-
-нчу сло-ва сво-їй под-ру-зі Я бу-ду за-вжди мо-ло-дий.
Дай ме-ні я-нго-ле кри-ла Щоб над тим лу-гом ле-тіть.
Ду-шу мо-ю з во-ру-ши-ла Мрі-ї за-ко-ха-на мить, Мрі-ї за-ко-ха-на мить

Мрія

(пісня)

Іду з коханою по лузі,
Нам світить місяць золотий,
Шепчу слова своїй подрузі:
- Я буду завжди молодий.

Приспів:

Дай мені, янголе, крила,
Щоб над тим лугом летить,
Душу мою зворушила
Мрії закохана мить.

Людський зашморг

Американці і грузини,
Як самозванці України,
Прийшли нас грамоти
повчать,
Як нам в країні
керувать.
Українці, розправте
крила!
Нас що, дебільна мати
народила?!
Що ми не вмієм
керувать,
Новаторство в життя
втілять?!
Литовців в Україну
запросили,
Щоб економіку піднять.
Де ж наші «славні»
економісти?

Ви звикли все готове
їсти,
Щоб Україну проїдять,
Кредити у Європи брать,
Народ у зашморзі держать.
А мільярдери - олігархи,
Щороку їх число зростає
На тлі людської бідноти,
Корупція, як ракова
пухлина проростає,
Ніщо її не зупиняє...
Майданівці, погляньте
на Україну!
За що життя за неї
поклились?..
Прийдуть вірні сини
України!
Тільки ти від них
не відвернись.

16.02.16 р.

Любов - це троянди
червоної квітка.
Веселка на небі,
роса на траві,
Любов - поруч лебідь
і вірна лебідка,
Любов - лиш тоді,
колі душі живі.
Любов - це стремління,
любов - це творіння,
Не в розпачі ждати,
а вірою жити,
Любов - це в житті
є краси розуміння,
Любов - навіть миттю,
що є дорожити!
Любов - це життя,
а життя - це стежинка,
отямся, покайся,
відчуй свою волю!
Любов нескінченна -
і раптом зупинка...
Любов - це є змога
покращити долю.

20.06.12 р.

Судді

«А судьи кто?»
А. Грибоедов

Всі, хто
незаконно
збагатились,
То вже не люди,
А кати.
Як мільярдери
Розплодились
На тлі безнрав'я
Й бідноти?!
Їх по закону всіх
судити,
А ті, що судять,
Теж такі.
Скільки беззаконня
Народу терпіти?!
Судилища олігархів
Занадто м'які.

Тож, щоб корупцію
іскорінити,
Закон один треба
Для всіх.
Крахоборців - суддів
Замінити
На чесних, людяних,
Простих!

21.06.16 р.

Любов

Життя без любові,
Що небо без сонця,
Що вишня без цвіту,
Що птах без крила,
Життя без любові,
Що дім без віконця,
Життя без любові -
то вічна імла!
Життя без любові -
то лиха розсадник,
там задрість, ненависть,
злість і тривога,
Життя без любові
Не втіха, то - зрадник,
Життя без любові -
не вірна дорога.
Любов - це терпіння,
Любов - це змиріння,
Бажати, чекати,
уміння прощати,
Любов - це двох душ розуміння,
Любов - це хвилини
життя цінувати.

А потім знову в путь далеку
Свої направите ключі
І в темну ніч, і в денну спеку
Ми чуєм крик ваш летючи.

26.10.12 р.

Летять журавлі

Т.Г. Шевченко

Летять у небі журавлі,
Перемовляючись поміж собою,
Ми проводжаєм їх з землі
І в небо дивимось з журбою.

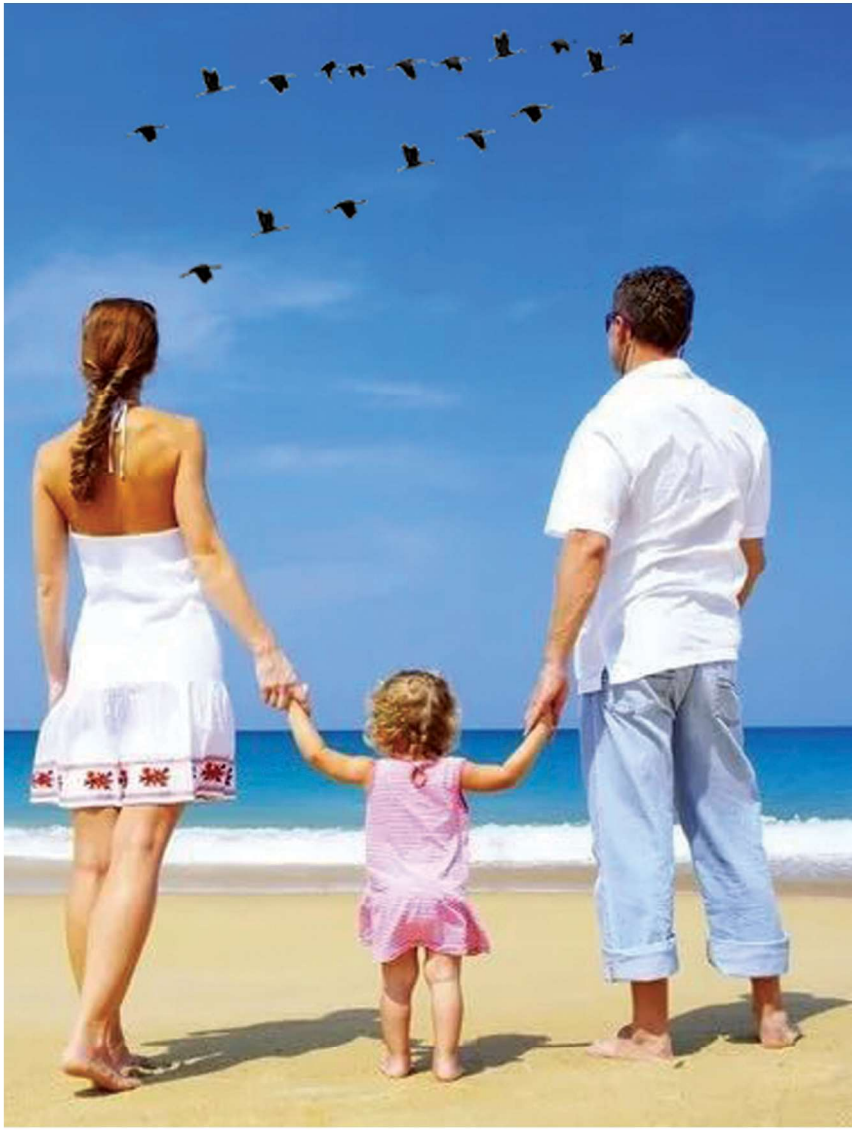
Жалкуючи, що крил не маєм,
А топчем землю ми ногами,
Лише в думках своїх літаєм,
Ми в леті завжди поруч з вами.

Думки запретних зон не мають,
Їх не затримують кордони,
Вони летять, їх не тримають
Людські придумані закони.

Лечу я з думкою за вами,
Я бачу вже угіддя над водою,
Де ви зупинитесь з піснями,
В коханні замилюєтесь красою.

Чекає вас вже звична праця –
Гніздо для щастя будувать
І виростити журавлят,
Навчить літатъ і танцювать.

Встань, Тарасе

«І мене в сім'ї великій,
В сім'ї вольній, новій,
Не забудьте пом'янути,
Незлим тихим словом»
(Т.Г.Шевченко)

Встань, Тарасе, подивися,
Що сталося з Україною:
Колись були густі села,
А тепер руїни.

Гроші зберкас забрали,
Що з людьми зробили?
Ні копійки за душею,
Отак нас «побрили».

Людам зовсім вже погано -
Комуналку не сплатити,
А казали ще недавно:
- Краще буде жити.

Набрехали партократи,
Людей забувають,
Самі хочуть панувати,
Гроші в офшори ховають.

Геть останню сорочину,
Тягнуть у небоги!
Лікувати як дитину?!
В батьків нема змоги.

Не забули ми, Тарасе,
«В сім'ї вольній, новій»
Волю нашу не погасе,
Злобний вітер буревій!

Сіє вітер на Україні,
Волю посіває,
Тільки довго щось вона
В полі проростає.

Проросте, заколоситься,
Загойдає кручі
І почують вільні люди,
Як реве ревучий!

26.10.16 р.

*Фантомні болі - це стан людини, коли немає ноги, а вона при спогаді нестерпно болить.

P.S. Вірш присвячений Голодомору на Україні 1932-1933 роки.

06.10.15 р.

**Національний музей
«Меморіал жертв Голодомору» в Києві**

А землю зорали,
як в полі,
Не стало і сліду
від того села,
А в спогад - фантомнії
болі.
Мільйони українців
лежать у землі,
Замордовані катом
в неволі!
Українці мої! Я схиляю
чоло,
А в спогад - фантомнії
болі...
В День Скорботи
запалим свічки,
Згадаєм тяжкі ваші
долі,
На могилах положим
червоні квітки -
Душевні фантомнії
болі.

*Мій рідний дім -
моя колиска*

Фантомні болі ☆

Тридцять другий,
тридцять третій
рік!

Вмирають українці
голодні,
Не вижив в селі
ні один чоловік

І хати лишились
безлюдні.

Могила одна для
усього села,

Замучені голодом,
голі,

Компартія геноцид
провела!

На спогад - фантомнії
болі.

Безлюдні хати
спалили дотла,

Моє село

Росте верба і ясен

коло хати,

Вечірнє сонечко

клонилось до землі,

Біля воріт мене

встрічала мати,

Ключем над нами

летіли журавлі.

Мій рідний дім - моя

колиска,

Де я родивсь і вчився

жити,

Ліси, луги, корова

Лиска,

Спів солов'їний

тут звучить.

Сади квітучі, рідне

поле,

Діти голодомору

Життя дорога
пролягла,
Моє село - моя
ти доле,
Твоя я часточка
мала.
До болю все тут
найрідніше,
Все наймиліше,
дороге,
І доки житиму
на світі,
Мій край,
любитиму тебе!

20.01.16 р.

